L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES – ES PUBLICA A LA TARDA

ANY XXXIX — GIRONA, DILLUNS, 6 DE GENER DEL 1936 — NUMERO 9.759

FRANQUEIG CONCERTAT

«L'Huracà»

¿Qué deducciones sacamos de la especial obra? Pues, muchas y buenas: la principal, que los hijos varones deben de educarse para reflejar en ellos el alma de hombre, ya que el mal entendido amor materno, los transforma en personajes altamente ridículos y faltos de temple de alma; que las viudas jóvenes, no deben rehazar un segundo matrimonio cuando los hijos son pequeños, pues no resulta humano tener que sostener una lucha — aunque siempre triunfante — que domine la naturaleza; que las madres, no deben casar los hijos buscándoles mujer; y por último, en casa de suegra y nuera, esta última es la que manda, por ser ella joven reina en su hogar y a quien le pertenece por entero el marido.

Nos resultó "L'Huracá" obra digna de figurar en aquel repertorio de teatro Gran Guiñol, que hace años fundaran en Roma los ilustres artistas Steraci y Sainati; pero impropia de conquistar público en la época actual, ya que, para crear, interpretar y comprender un personaje como el Rafael Margall había que asistir o haber muy bien leído las lecciones que Charcot pronunciara los martes en la Salpetriere. El Rafael que nos muestra la distinguida escritora, aparte de haber nacido un propenso excitado, ha vivido en una atmósfera mental de neurosis amorosa materna, que ha creado un individuo neuropático: "l'huracá".

Nos recordaba la interpretación de "L'Huracá" aquella maestría con que el gran Zaconi, allá por los primeros años de este siglo, nos deleitaba con la obra "Almas solitarias"; aquel último acto que leído no se emplearían cinco minutos, el coloso de la escena italiana tardaba para vivirlo más de media hora y el público devoto que llenaba el teatro percibía claramente la suave respiración del actor y contemplaba extasiado la evolución espiritual de la obra. Y es que Zacconi interpretaba a maravilla los silencios. Aquellos silencios que Ibsen en la "Dama del Mar" nos muestra por boca de uno de sus personajes "¡escuchar la quietud!".

En "L'Huracà" de la escritora ampurdanesa Carme Monturiol, pasan por el alma de Rafael estados distintos, al dejar el de neuropático y entrar en el de suicida. Al retirarlo de la escena, la autora comete una precipitación que desluce la hermosa obra; lo mata demasiado rápido.

Sin entrar en cálculos, —el tiempo que tarda la muerte que ronda para dar su zarpazo diabólico a l'Huracá—, creemos sinceramente que no debe de irse de la escena el personaje principal de la obra, sin que traslade al público, en forma a poder ser objetiva, la evolución del drama espiritual, el huracán que sopla horriblemente en el cerebro de Rafael; los momentos de más belleza y de supremo arte que culminarían en éxito clamoroso de la obra. Y este todo, ese factor tiempo — la reforma o creación de alguna escena — son los diez minutos que, ya terminada la obra, emplean los espectadores haciendo comentarios.

Ginés DICET

Gerona, enero 1936.

LA XINA S'ARMA

En moltes ciutats xinesques es recluta ara un gran nombre d'homes per a l'exèrcit a fi que aquest pugui estar preparat per a una guerra repentina. La il·lustració que oferim als nostres lectors representa l'interior d'una oficina de reclutament.

La dona. — ¿No t'he dit, Ciprià, que està molt lleig posar els colzes sobre la taula?

POLÍTIQUES

Hem llegit el notabilíssim discurs que va pronunciar abans d'ahir davant del Congrés i del Senat el President dels Estats Units, senyor Roosevelt, i no sabem veure la difícil interpretació que es vol donar a aquell missatge. Les paraules del cap de l'Estat americà són serenes, clares i severes contra les nacions de la vella Europa en règim de dictadura, que ens porten a la guerra, censurant també les contemplacions dels països governats democràticament, per no plantar-los cara.

Itàlia, que es figurava que Amèrica no secundaria els propòsits d'embargament de gasolina, deplora la severitat de Roosevelt. A Alemanya els cou la diatriba del President contra les dictadures. A França, segons veiem en els comentaris de premsa, el mateix els sancionistes que els anti-sancionistes, troben bé el gran discurs democràtic, i sols es lamenten de l'allusió de què els països democràtics no deurien prestar suport a cap país regit per dictadura.

Realment, els Estats Units no poden admetre que la guerra del 1914, que fou vista més enllà de l'Atlàntic com una lluita de les democràcies contra les dictadures, que va acabar amb la victòria de les democràcies, es dol que per certes tolerències hagin pogut rebrotar a Europa les autocràcies, que inevitablement porten als pobles a la guerra, com la d'Itàlia a l'Africa.

Tan durs han estat els conceptes del discurs del President Roosevelt, que condemna les opinions en bloc dels països democràtics europeus, indulgents als preparatius d'una guerra del feixisme, i a l'augment d'armament del nazisme alemany, per ésser a la fi agressors i víctimes al mateix temps.

El punt de vista americà ha d'ésser el de tota persona que vulgui l'imperi del Dret i de la Justícia i que vulgui mantenir una perfecta cohesió entre les nacions lliures i democràtiques, no on ens voldria portar l'agitador Gil Robles.

El senyor Francesc Cambó ha donat l'anunciada conferència a Badalona. Ha parlat de la modificació del Govern i ha dit que la Lliga no hi col·labora però que manté una actitud espectant, naturalment, mentre la deixi governar Catalunya.

Ha tingut un paràgraf dur i just contra Calvo Sotelo, dient-li que durant la dictadura de Primo de Rivera va confeccionar els pressupostos sense Parlament ni Constitució i ara s'escandalitza per un esperit de legalitat. Diu el senyor Cambó que es poden prorrogar els pressupostos i suspendre les sessions del Parlament i que els que ho combaten no tenen pudor.

Al·ludint a Gil Robles i Calvo Sotelo, diu que es parla massa de contrarrevolució i que ells no són res més que uns pertorbadors.

Parla de l'esquerra molt lleugerament. Li fa por que els partits esquerrans a Catalunya s'uneixin amb gent de fora, que això no és patriòtic ni és catalanista. Per últim parla de les eleccions i diu als oients que la tàctica per a obtenir la victòria és més complicada del que sembla i que el pla a seguir no es pot dir davant d'una assemblea, puix que la derrota seria inevitable.

El que convé, diu, és que no torni a manar l'Esquerra.

La Lliga que diu tenir programa de principis, que vol ésser un partit democràtic, ei dir el seu líder que no pot aixecar bandera davant les multituds per a anar a unes eleccions, és una vertadera contradicció.

Fer unes eleccions, diu, és quelcom complicat. Les masses que segueixen a la Lliga desitgen que sigui evitat el triomf de l'Esquerra i la manera d'evitar aquest triomf no es pot determinar.

Esperarem el determini.

TRIBUNA LLIURE

En vindicació i aclariment

De llargs anys, Girona sofreix l'intermitència d'uns periòdics satírics que — esvaït l'ambient de joventut i humor en què el primer va néixer — tenen el mateix format i tracten les mateixes xafarderies amb el mateix plebeisme. D'ells es pot dir amb paradoxal veritat que el més nou és sempre el més vell. En realitat, constitueixen etapes successives d'una mateixa publicació sota rètols diferents. I com que a Girona l'anònim és una candidesa, la gent — tingui raó o no en tingui — assenyala amb el dit l'autor principal de tot aquest seguit de setmanaris.

El de tanda, es diu el "Pont de Pedra", com s'hauria pogut dir, per exemple, "Les Voltes d'en Rosés". I en un dels seus darrers números, dintre una paròdia xavacana d'esquela de defunció de la "Ceda" — allí es diu elegantment la **Cerda** — se m'al·ludeix, a través d'un precaucionisme un xic infantil, dient-me caragirat, com a suposat tànsfuga del catalanisme, a "Acció Popular Catalana".

Jo he estat en dubte de si contestaria. No pot pas ésser que un assumeixi l'obligació de contestar a qualsevol xisto poca-solta que li engeguin des d'un periòdic, però també és desagradable haver de respondre altre dia i davant d'elements solvents d'una imputació no desmentida. D'altra banda,, jo no m'he pas cregut amb dret a deixar indefensos als meus amics de l'acusació de tractes amb un indesitjable. Jo he pensat també en la necessitat de desfer confusions sobre les quals volgués justificar-se la meva suposada traïdoria. I m'he determinat a contestar.

Jo he estat i sóc un catalanista independent. Per a justificar-ho hauré de fer un xic d'història. Seré breu, encara que arrenqui de lluny. El "Centre Catalanista" de Girona, que vaig contribuir a fundar i dintre el qual he estat políticament vist i conegut, nasqué sota els auspicis de la "Unió Catalansta", amb el vell programa de les Bases de Manresa que, despullades poc a poc de tota la faramalla detallista de projecte de constitució, s'anà convertint en un excellent esquema fonamental d'autonomia, ajustable en la resta a tota mena d'ideologies polítiques. Així, entrà en les normes i esperit del "Centre" de llavors, admetre tota diversificació d'activitats i tendències, donant lloc a la formació, no sols de grups interiors, escolar, excursionista, esportiu, etc., sinó fins de polítics, com un— de què vaig formar part — amb caràcter netament confessional. I els propis afiliats de tendència esquerrana, representada llavors pel naixent nacionalisme republicà, formaren algun temps colla apart, sense separació oficial, dins del Centre. Tot això amb la convivència que era la nostra aspiració i programa en aquest punt, dintre el local d'esbarjo. Aquestes eren les nostres normes i elles donen la pauta del nostre concepte de la disciplina, que no implicava altra cosa que la fidelitat als principis, en forma que els nostres regidors, units com un sol home en la defensa d'aquests, opinaven i votaven lliurement, segons la seva consciència, en totes les demés qüestions administratives que no afectaven al seu catalanisme essencial.

LA MULLER DEL DUCE

La senyora de Mussolini s'ha encarregat de la distribució de regals per a les famílies dels voluntaris. En aquesta fotografia hom veu a l'esposa del dictador d'Itàlia amb la comissió de distribució davant del bust del Duce.

Vingué, però, un dia que la Unió Catalanista, menada pels viaranys equivocats on restà virtualment anullada, féu unes declaracions socialistes que nosaltres no acceptàrem pas, donant-nos de baixa de la vella entitat. Així, en completa independència de tota altra organització política, permaneixé el "Centre" fins que, convingut l'ingrés d'elements que a Girona estaven adherits a la política de la "Lliga", s'acordà l'admissió d'aquests, a base de mantenir-se el Centre en igual situació de neutralitat entre les organitzacions catalanistes. Aquest propòsit no fou respectat, i en la Junta general en què s'aprovaren nous estatuts s'acordà, amb sorpresa de molts, l'adhesió a la Lliga. Llavors uns quants companys, els que es trobaven precisament més identificats amb mi en l'anterior etapa del "Centre", varen donar-se de baixa. Confesso i reconec lleialment que aquest era també el meu deure. Però així com m'acuso d'haver-hi mancat, tinc de donar-ne les explicacions alleujants, i aquestes eren principalment, descartada la sentimental de l'enyor de velles cares amigues, la del meu llavors recent nomenament per a un càrrec públic que implicava abstenció de la política activa, i les escasses possibilitats de què en la particular de ciutadà, a què quedava reduïda la meva intervenció, se m'oferis, dintre les circumstàncies locals, motiu de conflicte. Heus ací com vaig continuar soci del Centre, sense seguir en realitat la seva evolució i mantenint igual que abans el meu catalanisme independent i la meva resolta insotsmissió a disciplina de partit de cap mena.

De llavors ençà, jo no sé que m'hagi mogut. ¿Per què em suposa, doncs, empassat a Acció Popular el "Pont de Pedra"? Jo us ho diré. En primer lloc, perquè jo tinc a Acció Popular molts bons amics, i entre aquests a Josep Ayats, aquest "Senyor Ayats qualsevol", com varen dr-li en un rampell incontingut de mal humor, que sembla constituir una obsessió de certs elements de la Lliga a Girona. I, conseqüència d'aquestes bones amistats, la freqüència, que no recato, de reunir-me amb ells en el local d'Acció Popular. Ni una ni altra cosa responen a normes que no siguin velles en mi, com a filles de la independènca amb què he mantingut sempre per damunt de la política les meves relacions particulars. En un llibre publicat fa tres anys, sense pensar certament en els motius que avui m'obliguen a invocar-lo, recordo que a un d'aquests bons amics, d'ideologia política ben diferent, vaig deure — sense ingratitud als vots d'altres amics que no hagueren pas pogut tan sols emetre'ls sense la intervenció eficaç d'aquell — el càrrec que prop de trenta anys he desempenyat a l'Ajuntament de Girona; i que amb aquest mateix amic, de tan diferent filiació, vaig poder publicar bon temps un periòdic satíric, que si no tenia política pròpia comentava la dels demés, sense topar amb una discrepància I en el mateix llibre, recordo també com a Barcelona i el 1897 —plena efervescència catalanista — concorreguent diari a la vella "Lliga de Catalunya", pertanyent a la Unió Catalanista, jugava moltes tardes al

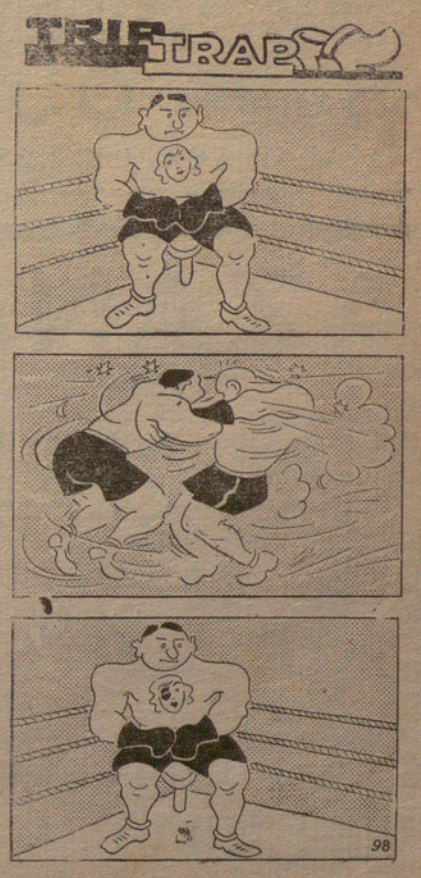

El tatuatge del boxeador.

CARBONS

La vostra calefacció i cuina us donaran millor rendiment amb carbons de la casa

Julià Pallarés

Abans Bertran i Cia.

LA MÉS ANTIGA DE GIRONA

ANTRACITA, NOUS DE GALES, COK etc.

Magatzem: LA RODONA - Tel. 332 — GIRONA

Per encàrrecs: EXIMENIS, 8 porteria (Ave Maria)

tresillo amb bons amics, alguns d'ells de Girona, al "Círcol Tradicionalista" de la Plaça Reial", en el qual, sense amagar per res la meva ideologia, vaig ésser sempre cordialment acollit i vaig trobar-me com a casa meva en altres ideologies compartides amb els socis d'aquella.

Jo sóc, doncs, el que era. Un catalanista independent, en posició d'això tan mal vist pels partits actuals, cada dia més orientats vers el feixisme, que diuen un franc-tirador; un home que no acata altra direcció política que la dels seus principis, i que, respectuós amb ttohom, no reconeix però a ningú autoritat per a assenyalar-li la seva interpretació i adaptació a cada moment històric. I en l'ordre particular, un home expansiu, obert a l'amistat i al diàleg sense sentir necessitat de preguntar abans com pensa en política al que li allarga la mà.

Així com sóc, crec bé que puc plaure a uns i desplaure a altres. El que no crec és donar motiu justificat a ningú per a injuriar-me.

I prou. Perquè ni el cas concret requereix més ni em semblaria delicat abusar de l'hospitalitat de **L'Autonomista** per a estendre'm en consideracions polítiques que potser més endavant tingui per convenient exposar.

Joan VINYES I COMES

* * *

N. de la R. — Fidels a la nostra conducta liberal de tribuna en el nostre diari, publiquem l'anterior article del nostre antic i bon amic particular senyor Joan Vinyes i Comes, sense que nosaltres, ni de prop ni de lluny, estem conformes en les ideologies polítiques que panegiritza el seu autor.

Carnet del radio-oient

RADIO BARCELONA

21.05: Setmana còmica, per Joaquim Montero.
21.15: Programa de discos.
22.20: Continuació del programa de discos.

Operes i operetes

21.05: Luxemburg: "Le petit Duc", òpera còmica de Lecocq.
21.15: Alger: "L'Ecossais de Chatou", òpera còmica de Delibes.
23: Stuttgart: "La filla del regiment", òpera de Donizetti.

Música lleugera i sarsueles

21.45: Ràdio Toulouse: "Le cabaret Toulouse".
22: Roma, Nàpol, Bari: "Varietà e música da ballo".
23.15: London Nacional: Música de dansa.

U. R. MADRID

21: Converses d'actualitat científica, per Enric Gastardi.
Concert, per Antoni Ocanya (tenor) i el Sextet d'Unió Ràdio.
Sextet: "Cançons portugueses".
Antoni Ocanya: "Celos", "Corre, ingrato", Jota de "El trust de los tenorios".
22: Campanades de Governació.
22.25: Concert de música de cambra, pel Quartet Amis. Senyors Anton, primer violí; Meronyo, segon violí; Iglesias, viola, i Santos, violoncel.lo.
23.15: Música de ball, transmesa des de Lido.

ESPORTIVES

FUTBOL

LLIGA NACIONAL

PRIMERA DIVISIÓ

A Madrid
Madrid - Ossasuna, 6-2
A Barcelona
Barcelona - At. de Bilbao, 2-0
A Santander
Racing - Betis, 5-1
A Sevilla
Sevilla - Hèrcules, 1-2
A València
València - Espanyol, 1-0
A Oviedo
Oviedo - At. de Madrid, 4-1

SEGONA DIVISIÓ

PRIMER GRUP
A Vigo
Unió Sporting - Avilesino, 2-5
A Saragossa
Saragossa - D. Corunya, 3-1
A Valladolid
Valladolid - Celta, 2-1
A Madrid
Nacional - Sporting (dilluns)

SEGON GRUP
A Girona
Girona - Arenes, 4-0
A Sant Sebastià
Donòstia - Júpiter, 3-2
A Sabadell
Sabadell - Badalona, 2-0
A Bilbao
Baracaldo - Irún, 2-2

TERCER GRUP
A Jerez
Jerez - Gimnàstic, 2-0
A Granada
Recreatiu - Elx, 3-0
A Múrcia
Múrcia - Mirandilla, 4-1
A València
Llevant - Malacità (dilluns)

PRIMERA DIVISIÓ

Classificació

Madrid	9	7	0	2	31	15	14
At. Bilbao	9	6	1	2	28	13	13
R. Santander	9	6	0	3	23	21	12
Barcelona	9	6	0	3	19	13	12
Betis	9	5	1	3	16	19	11
Hèrcules	9	5	1	3	21	15	11
Oviedo	9	4	2	3	32	24	10
Ossasuna	9	3	0	6	18	23	6
Español	9	3	0	6	14	22	6
València	9	3	0	6	14	20	6
At. Madrid	9	2	0	7	10	25	4
Sevilla	9	1	1	7	9	24	3

SEGONA DIVISIÓ

PRIMER GRUP

Classificació

Celta	9	5	1	3	28	19	11
Saragossa	9	4	3	2	21	10	11
Sporting	8	4	2	2	25	15	10
Coruña	9	3	3	3	13	17	9
Valladolid	9	3	3	3	16	19	9
Avilés	9	4	1	4	17	26	9
N. Madrid	8	3	1	4	19	17	7
Vigo	9	2	0	8	19	35	4

SEGON GRUP

Classificació

Arenas	9	7	1	1	25	15	15
Gerona	9	6	1	2	23	9	13
Sabadell	9	4	2	3	16	13	10
Donostia	9	3	2	4	17	19	8
Júpiter	9	3	1	5	16	24	7
Badalona	9	3	1	5	16	22	7
Baracaldo	9	3	1	5	14	21	7
Irún	9	2	1	6	14	18	5

TERCER GRUP

Classificació

Jerez	9	6	2	1	14	6	14
Murcia	9	6	1	2	21	11	13
Gimnástico	9	3	3	3	11	10	9
Malacitano	8	4	0	4	12	12	8
Levante	8	3	1	4	23	17	7
Elche	9	3	1	5	13	25	7
Mirandilla	9	3	0	6	11	21	6
Granada	9	2	2	5	10	13	6

El Doctor
CONDE CARBALLO
ha trasladado su Consultorio de la Rambla de la Libertad a la calle del Progreso, n. 1 - 1.º

MUSICALS

Un concert Cantó a Palafrugell

La "Penya Esplai", de Palafrugell, organitza en un dels teatres d'aquella població i per una data del corrent mes, un concert de música selecta, que anirà a càrrec del nostre amic i notable pianista En Josep Cantó.

Fa temps que al públic palafrugellenc no li era dable sentir a l'exquisit pianista, tot ell sensibilitat, que tant havia delectat amb les seves delicades interpretacions dels grans mestres; per això mateix l'anunci d'un seu concert obre de bat a bat els ulls de l'esperit i hom l'espera amb vertadera frució.

En altra edició donarem nous detalls.

DEL CARNET

Dintre la primera quinzena del vinent mes de febrer es celebrarà el matrimonial enllaç del nostre amic l'advocat gironí senyor Jaume Balaguer i Tort amb la formosa i gentil senyoreta Anna Carme Alava Alba, de distingida família de Tudela.

Plantes i Flors
REPRESENTACIO I VENDA DELS ACREDITATS
ROSERS DOT
AMB LES NOVETATS 1935 - 36
CONFECCIO DE TOTA MENA DE
RAMS I CORONES
RAMON BARÓ
Ferrandiz i Bellès, 10 i Carme, 11
GIRONA

ENSENYAMENT

El cap de la Secció Administrativa de primera Ensenyança ha rebut un telegrama urgent del ministre d'Instrucció Pública, en el qual s'ordena que els mestres nacionals traslladats provisionalment en virtut de concurs general a nova plaça, restin autoritzats per a no incorporar-se a llurs anteriors destins fins acabades les vacances d'hivern, si prèviament feren lliurament davant els consells locals, i que immediatament es publicarà a la "Gaceta" l'adjudicació definitiva.

Consultori de Patologia Digestiva
Dr. F. Font Miralles
Ex-Metge de l'Hospital de la Santa Creu
Sant Pau de Barcelona
Malalties de l'Aparell Digestiu i Nutrició
RAIGS X
Hores de consulta:
Dimarts, dijous, dissabtes: de 3 a 6.
CARRER EXIMENIS, 10, 2.on, 2.na (Ave Maria)
Telèfon 351

LES PERLES DE MÉS VALUA

Les perles son les llàgrimes que lliscan
dels ulls del desgraciat,
les suors que amb penúria regalimen
faç avall de l'ésser honrat,
les injustícies que es cometen a diari
contra de l'ignocent,
aquestes son les perles que més lluen
i les que'n menys estima té la gent.

FRANCESC ROCA
Pont Major

NOTÍCIES

L'Ajuntament de Palafrugell ha acordat adjudicar al senyor Joaquim Molins Figueres, veí de Barcelona, el subministrament d'aigua potable a aquella vila.

Aquest acord ha estat pres per unanimitat i sense cap debat, per considerar-se que les proposicions d'aquest concessionari reunien millors condicions que les presentades pel Sr. Francesc Alsina Selga, veí també de Barcelona.

La famosa estrella del cinema Madeleine Caroll passa una temporada a Palamós, acompanyada del seu espós Mr. Astley.

Madeleine Caroll s'hostatja a l'Hotel Tries i arribà a Palamós el dia de Cap d'Any.

Es troba passant aquestes festes en el seu Castell de Cap Roig, de Palafrugell, junt amb la seva distingida esposa, el coronel Nicolau Woevodsky.

Diuen de Palafrugell que no fa gaires dies estigué a la Costa Brava un emissari del famós aviador Lindbergh qui, com és sabut, ha deixat els EE. UU. per a passar a residir a Europa.

Després d'aquesta visita, el dit enviat estigué a Barcelona on inicià certes gestions a l'objecte d'adquirir, per a residència del famós aviador, una sumptuosa estada en la nostra Costa, qui havia estat primer d'un naviler — Tayà— el nom del qual ha sonat bastant darrerament amb motiu d'un afer i era últimament d'un no menys famós milionari que féu fallida.

Sembla, però, que malauradament les negociacions no passaren endavant, ja que l'adquisició oferia alguna dificultat.

La guàrdia civil de Campdevànol ha detingut en aquell poble un tal Miquel Lecha (a) El Lecha, de 20 anys, processat pel delicte de rebel.lió militar pels successos ocorreguts a aquella vila el dia 9 d'octubre del 1934, el qual es trobava declarat en rebel.lia i reclamat pel jutge militar instructor del sumari.

Durant la darrera setmana que comprèn des del dia 24 al 30 inclusiu, han arribat a la frontera de Portbou 37.679 caixes d'ensiam, les quals han anat destinades als següents països:

Anglaterra, 14.957; Suïssa, 13.734; Bèlgica, 6.258; Holanda, 1.728; Alemanya, 809 i Luxemburg, 196, que en total són equivalents a 62 vagons.

Així mateix han arribat 1.167 embalums de carxofes, 331 coves de pèsols, 897 coves de coliflor i 216 coves de mongetes, tots els quals han estat repartits entre Anglaterra, Bèlgica i Suïssa, i algun de carxofes, molt pocs, a Alemanya.

Arribades i destinació del dia 31 desembre del 1935.

Ensiam: 18.658 caixes, equivalents a uns 31 vagons, destinades a: Anglaterra, 9.977; Suïssa, 5.895; Bèlgica, 1.964; Holanda, 400; Sarreguemines, 422.

Altres arribades: Carxofes, 225 embalums; Tomàtecs, 40 caixes; Pèsols, 65 coves; Mongetes, 20 coves i Coliflor, 135 caixes.

Despatxat en total per la Delegació: 1.109 caixes d'ensiam i 135 caixes de coliflor.

—**ES VEN** carnisseria en lloc molt cèntric d'aquesta ciutat, per absentar-se de Girona. Raó en aquesta Administració.

En el poble de Ridaura es trobaven treballant varis paletes en la construcció d'un edifici per a la instal.lació d'una fàbrica de gèneres de punt, quan a conseqüència d'una violent ràfaga de vent s'enderrocà una de les parets, caiguent quatre obrers que estaven sobre una bastida, resultant tots ferits.

Aquests s'anomenen Bartomeu Sellas, de 39 anys; Miquel Garcia, de 49, Josep Garcia, de 26 i Joan Saurina Piella, de 25. Seguidament foren traslladats a l'Hospital d'Olot, on se'ls aprecià ferides greus a tots ells al cap, massegament general i fractura de la cama dreta.

Les autoritats judicials intervenen en el succès.

L'Alcaldia de Palafrugell ha rebut una comunicació de la Inspecció General de la Guàrdia Civil donant-li compte de què en breu donarà començ en aquella vila la construcció d'una caserna de la guàrdia civil per encàrrec de l'Estat.

— **PER A** llogar local gran, vuit duros al mes, situat al carrer Julià de Chia, 20 (barriada del Carme). —Raó Carme 73.

NOTA DE L'ALCALDIA DE SALT

En el número de **L'Autonomista** corresponent al dia 4 de l'actual hi ha una nota per la qual es dóna compte d'haver estat imposada a aquesta Alcalda, per la "Delegación de Orden Público de la provincia de Gerona", una multa de 500 pessetes pel fet d'haver-se negat a autoritzar la col.locació de la creu al cotxe fúnebre del servei municipal d'enterraments.

L'Alcaldia ha de fer constar que la seva actitud en aquest assumpte s'ha limitat, com sempre, a defensar el fur de l'autonomia muncipal. Efectivament, l'Ajuntament, en ús de facultats legals, el juliol del 1932 adoptà un acord en ordre al caràcter laic dels serveis municipals d'enterraments, i funció indeclinable d'un alcalde és donar compliment als acords de la Corporació municipal quan han estat presos en matèries de la seva competència.

I com que aquesta Alcaldia estima que el Sr. Delegat d'Ordre Públic ha invadit l'esfera de l'esmentada competència municipal, té formulat el corresponent recurs d'alçada, per tal que l'Excm. Sr. Ministre de la Governació o, en últim terme, si s'escau, el Tribunal de Garanties Constitucionals, resolguin el que en dreta llei sigui pertinent.

A Sant Esteve de Bas ha tancat les seves portes la fàbrica de filats propietat del senyor Josep Marguí, havent quedat en atur forçós 66 obrers d'ambdós sexes.

El propietari de la fàbrica ha manifestat que el tancament és provisional i que s'aprofitarà per a efectuar les operacions del balanç i reparar la maquinària.

"Pensió Joventut"
Cuidadosamente atendida y de tiempo acreditada de buen trato familiar, ofrece a dos o tres jóvenes de buena moralidad hospedaje completo.
Forsa, 14 y Subida Catedral, 2, pral.

PATRONAT D'ASSISTENCIA SOCIAL DE LES COMARQUES DE GIRONA

Comissió de Protecció de Menors

No havent-se presentat a la Delegació especial d'aquest Patronat les liquidacions relatives als ingressos del passat exercici, queden inclosos en morositat els pobles que es mencionen, advertint-se a les respectives Juntes locals de Protecció de Menors que passant el dia 10 del mes que som sense que envíin dites liquidacions s'enviarà un comissionat especial per a complimentar l'esmentat servei amb càrrec a dites Juntes o a les persones causants de la morositat.

Girona, 4 de gener del 1936.—P. O —El Secretari, Cosme Reitg.

Pobles: Sant Esteve de Bas, Cervià de Ter, Cruïlles, Garrigoles, Llambilles, Vilopriu, Colomés, Gualta i La Tallada.

TEATRES I CINEMES

TEATRO ALBENIZ

Divulgaciones en torno a "El sueño de una noche de verano"

Flores hay que se contentan con poseer un brillante colorido y un agradable perfume, mientras que otras, más humildes por cierto, tienen complicadas y misteriosas virtudes y a las que los rapazuelos, en los prados, pisotean en su desdén. Pero las abuelas y las piadosas monjas saben de sus secretos y amorosamente las hacinan para preparar luego cocimientos, filtros y pomadas. Y saben que el romero, por ejemplo, tiene la virtud de curar las enfermedades del hígado, mientras que el meliloto las irritaciones de los ojos. Y otras hay que, echadas por una criada atolondrada en una copa de vino, encadenan para siempre Isolda a Tristán...

En fin, el jugo de cierta flor, aplicado sobre los párpados de una persona dormida, hará que ésta, al despertarse, se enamore locamente del primer sér viviente que la casualidad quiera poner ante ella. Se llama esta flor "frivolidad del amor". He aquí cómo le fué dado este extraño poder:

"Ya he visto a Cupido volar sobre la Tierra y la fría Luna. Eligió por blanco a una vestal sentada en magnífico trono, allá en Occidente. Con su arco lanzó una de sus más aceradas flechas, acerada como si con ella quisiera traspasar mil corazones. Y pude ver la ardorosa flecha de Cupido atravesar en su curso los plateados rayos de la Luna, y vi a su luz el dolor pintado en el rostro de Cupido y también el lugar donde fué a caer la flecha: sobre una pequeña flor de Occidente, antes blanca como los lirios y ahora empurpurada por la herida del amor."

GAVANYS NOVETAT
A MIDA, 100 PESSETES
VEGI LA NOSTRA SERIE B.
Duran els mesos de gener i febrer, solament TRAJOS-SASTRE per a Senyora, a preus reduïts.
SASTRERIA QUINTANA
PLAÇA DE LES CASTANYES

AZAÑA SU POLÍTICA EL EJÉRCITO Y LA GUERRA
128 Páginas. — UNA PESETA
Por Juan García Morales, Presbítero
Hipócritas, Farsantes . . . . Ptas. 1'50
Tres años de lucha . . . . » 2'00
El Cristo Rojo . . . . . » 3'00
Por Fermín Galán
La Barbarie Organizada . . . Ptas. 5'00
Nueva Creación . . . . . » 3'00
Cartas Políticas . . . . . » 2'50
PÍDANSE EN LIBRERIAS, KIOSCOS, O DIRECTAMENTE SERVIMOS CONTRA REEMBOLSO
EDITORIAL CASTRO, S.A. - CARABANCHEL BAJO (Madrid)

MOBLES
GRAN ASSORTIT EN DORMITORIS I MENJADORS
PREUS MAI VISTOS
GRANS REBAIXES
M. ESTEBA Carretera de Barcelona, 1. — GIRONA

¿Quién habla así? ¿Quién puede narrar tan extraña historia? Es Oberon, el rey de los duendes y de las hadas.

¿No creéis en las hadas? ¡Lástima! ¿No creéis que en la noche del 24 al 25 de junio, en el solsticio de verano, las hadas, los genios de los bosques, las ninfas de las fuentes van a la búsqueda del famoso grano de helecho, que tiene el poder de hacernos invisibles?

¿No creéis que si el orden de las estaciones parece turbado, que si la escarcha mece su cabecita blanca en el seno de las rosas carmesíes, que si sobre la nevada cabeza del viejo Invierno se halla como una irrisión una corona de capullos, es porque Titania, la reina de las hadas, y su esposo, han tenido algún disgusto? ¿No sabéis que los personajes del mundo de la magia no son menos sensibles que nosotros los humanos?

Titania tenía un pajecillo oriental que Oberon quiso agregar a su propio séquito, y como Titania se negara, los dos soberanos se disgustaron y decidieron separarse. Y ahora, cuando se encuentran en el bosque o sobre el césped, próximos a una clara fuente, a la luz de las brillantes estrellas, vuelven a disgustar-se hasta el punto que sus silfides, asustadas, se esconden tras los árboles.

Como en toda casa donde tiene lugar un disgusto, en el bosque todo se trastorna cuando ellos se disgustan. Y a la llegada de la noche maravillosa, Oberon jura vengarse, con una venganza de refinada crueldad. Y la bellísima Titania, que baila junto a los cristalinos arroyos bordeados de juncos y también a la orilla del mar, será por su esposo condenada a sentir una arrolladora pasión por un monstruo, y mientras el hada viva esta espantosa fantasía, él, Oberon, se hará entregar el codiciado pajecillo.

Pero, ¿quién se encargará de esta pérfida acción y será lo bastante hábil y audaz para verter el sutil veneno en los párpados de la durmiente, sin turbar su ligero sueño de hada?

Será Puck, el pícaro duende, el famoso héroe de las narraciones de Ben Jonson. Este Puck es un innato farsante, un alegre vagabundo nocturno que engaña a los caballos relinchando como un jumento y que espanta a los aldeanos desnatándoles la leche, desarreglándoles el molino e impide que tl ama de casa bata su manteca, y, por la noche, extravía a los caminantes y luego se ríe de su fatiga.

Puck se encargará de la misión. El propio Oberon le indica el lugar donde duerme el hada:

"Un banco donde florece el tomillo silvestre, donde brota la modesta violeta; que se halla cubierto por oscuras madreselvas y de rosas perfumadas y de rosas silvestres. Allí duerme Titania."

***

Esta película se proyectará hoy tarde y noche.

J.M.ª BUTIÑÀ GUIMERÀ
METGE CIRURGIÀ
MEDICINA GENERAL
MALALTIES DE L'APARELL DIGESTIU
HORES DE CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda.
CONTRACTES PER IGUALES
Carrer de les Hores, 18, 1.er 2.ª
TELÉFON, 143
GIRONA

PER TELÈFON

BARCELONA

TRETS ENTRE FEIXISTES I COMUNISTES

Barcelona, 6. — En el carrer de Floridablanca uns individus pertanyents a Falanx Espanyola varen posar-hi uns cartells que deien: "Viva el Fascio!" Aleshores un grup de comunistes varen voler arrancar-los i per aquest motiu es creuaren uns trets entre feixistes i comunistes, sense conseqüencies.

TRAMVIA CREMAT

Barcelona, 6. — A les sis d'ahir tarda en passar el tramvia número 90 de la línia 36 pel Poble Nou, quatre individus pistola en mà i al crit de "Visca la Fai!", varen fer baixar del cotxe els conductor i cobrador i ruixaren el vehicle amb líquid inflamable que portaven dins d'una garrafa, quedant tot cremat.

PRESA DE POSESSIO DEL SENYOR DUELO

Barcelona, 6. — Aquest matí ha pres possessió del càrrec el Delegat general d'Ordre Públic senyor Duelo, donant-li possessió el senyor Escales.

ESTRANGER

UN DESTRUCTOR ANGLES SOFREIX UNA IMPORTANT AVARIA

Londres, 6. — El destructor "Grifinqui", que recentment ha estat botat a l'aigua per la Casa Vinckers, ha sofert una avaria quan era remolcat en el Cloyde abans de realitzar un petit creuer d'ensaig. Dues cordes es trencaren i un dels remolcadors topà amb el destructor, foradant vàries planxes blindades de sota la línia de flotació. El destructor haurà d'ésser reparat i no podrà navegar fins la propera setmana.

LA GUERRA ITALO-ETIOP. — TRAGIC BALANÇ

Roma, 6. — De font oficial es declara que les pèrdues italianes a l'Africa Oriental durant l'any 1935, han estat 390 morts i 14 desapareguts, en les tropes metropolitanes, i 259 morts entre els obrers.

Els oficials, sub-oficials i soldats morts en els combats han estat 86. Les altres defuncions han estat a conseqüència d'accidents i malalties. Aquestes xifres no comprenen les pèrdues hagudes en les tropes indígenes.

Se sap que durant l'any 1935 foren enviats a l'Africa Oriental 61.000 obrers dels quals han estat repatriats 11.338.

LES CONCENTRACIONS ITALIANES EN EL DODECANES

Ankara, 6. — L'ambaixador d'Itàlia ha fet publicar un comunicat afirmant que les notícies publicades a la premsa d'Atenes sobre suposades concentracions italianes en el Dodecanès, són inventades en tots els seus punts.

UN EXCES DE VELOCITAT PORTA CONSEQUENCIES DIPLOMATIQUES

Washington, 6. — El ministre plenipotenciari de l'Irak ha estat cridat pel seu Govern, com a protesta d'haver estat detingut per excès de velocitat en el seu automòbil, a pesar de la immunitat diplomàtica que gaudia. Sembla que el Departament d'Estat es negà a presentar excuses al plenipotenciari, per considerar que no hi havia motiu per això.

SUICIDI D'UNA ESTRELLA DE CINEMA

Nova York, 6. — L'actriu cinematogràfica Dolors Warde s'han llençat al carrer des del pis 16.è de l'Hotel Weillington, per contrarietats amoroses.

INTENT DE SAQUEIG

Smirna, 6. — Uns vint habitants de Samar, prop d'aquesta capital, atacaren el poblet d'Herkler i després d'haver obligat als seus moradors a tancar-se en les seves llars, intentaren apoderar-se de 150 caps de bestiar. La guàrdia rural, avisada a temps, pogué evitar el saqueig i els assaltants es donaren a la fugida, havent estat ferits alguns d'ells i detinguts altres.

MANIOBRES MILITARS. — CONCENTRACIÓ DE CREUERS I AVIONS DE GUERRA

Nueva York, 6. — 150 navíos de guerro y cuatro cientos aviones se hallan concentrados en la base marítima de San Pedro de California, con objeto de relizar las maniobras tácticas de cada año y que empezaron hoy, a las órdenes del almirante Rekves. Las maniobras durarán tres días pero todas las aporaciones se mantendran en el mayor de los secretos.

ACCIDENT D'AUTOMÒBIL

Marsella, 6. — El Juez de Instrucción que instruye el proceso contra los "Oustachis" ha resultado gravemente herido a consecuencia de un accidente de automóvil, pero no se cree que peligre su vida.

PER A CONSTRUIR GRANS NAVILIS DE GUERRA

Londres, 6. — El "Daily Telegrah" dice que el Gobierno inglés tiene en estudio unas obras para ensanchar los diques de Plymouth en los que se podran construir navíos de guerra de las dimensiones mayores que autorizan los actuales tratados. Igual proyecto se está estudiando para las atarazanas de Portsmouth.

EL CULTIU DEL TABAC A GRÈCIA

Atenas, 6. — El Consejo de defensa económico reunido bajo la presidencia del Jefe del Gobierno ha decidido convencer a los agricultores de la necesidad de limitar el cultivo del tabaco a la misma superficie del año pasado. También examinó el Consejo las pérdidas que ha ocasionado a la Economía nacional a la participación de Grecia de las sanciones contra Italia. Según los diorios el Gobierno ya ha hecho algunas gestiones para obtener compensaciones a las pérdidas sufridas por Grecia.

EL GENERAL GRAZIANI I L'OFENSIVA DEL RAS DESTA

Mogadiscio (Somalia italiana), 6. — Un redactor de la Agencia ha celebrado una interviu con el general Graziani comandante de las tropas italianas en el frente del Sur, quién se ha negado dar detalles de sus próximos planes. Expresó su deseo de que el ras Desta desencadene la ofensiva tantes veces anunciada. A nosotros — ha dicho el general — nado nos sería tan agradable como ver que estos anuncios de ofensiva pasan a ser una realidad. No puedo decir nada más.

El corresponsal le preguntó entonces cual era el problema principal de esta campaña, a lo que el general contestó laconicamen: Las comunicaciones.

ELS PROJECTES DEL NEGUS

Asmara, 6. — Se asegura que el Negus tiene el propósito de publicar en breve una nueva Orden de movilización y que en previsión de ello, el Dedjaz Nassibu ha dispuesto que todos los soldados se presenten a los respectivos Jefes locales, advirtiendo que se impondrán severos castigos a todos aquellos individuos que sin motivo retrasen dicha presentación.

En cuanto a los desertores, seran ahorcados tan pronto como sean detenidos y se pruebe su delito, y por el contrario se beneficiarán de una amnistia, todos cuantos rebeldes se sometan y faciliten datos sobre aquellos que no lo hagan.

NOU RECORD D'AVIACIÓ

Londres, 6. — Un avión de la Imperial Air Heracles ha batido en record de París a Croydon, recorriendo los 325 kilómetros que separan ambos puntos en 80 minutos.

El peso del avión es de 15 toneladas y sus motores desarrollan una potencia de 2200 caballos, y en este viaje llevaba a bordo 30 pasajeros.

El record precedente en la mencionada distancia, estaba fijado en noventa minutos.

ELS ESTRALLS DELS AIGUATS A FRANÇA

París, 6. — Los hundimientos originados por las lluvias han causado daños materiales en la iglesia de La Roche.

En Vinneuse, en la región de Charolles, se han hundido una casa y un muro de contención de cinco metros de altura, sin que afortunadamente haya habido que lamentar desgracias personales.

En la región de Rochefort todos los ríos y arroyos suben rápidamente de nivel, y en el Marais la situación es grave por haberse producido la rotura de varios diques.

También se sabe que el Loira ha cubierto en varios lugares la línea férrea París-Nantes, obligando a interrumpir el tránsito, y teniendo los viajeros que hacer transbordo en condiciones dificilísimas.

En Nantes la situación es cada vez más angustiosa, invadiendo las aguas el centro de la población en las horas de marea. Si las aguas siguen subiendo la mayor parte de las fábricas tendrán que dejar de trabajar.

En Laval, la crecida sigue amenazadora y ha vuelto a empezar a llover esta tarde. En cambio en Lyon, el Rhone empieza a bajar.

MADRID

EL CONSELL NACIONAL D'ESQUERRA

GRANS PRECAUCIONS

Madrid, 6. — Ahir matí tornà a reunir-se el Consell Nacional d'Izquierda Republicana, sota la presidència del senyor Azaña. Com en sessions anteriors, no fou permesa l'entrada a la premsa, ni fins i tot al pis ocupat per l'esmentat partit al carrer Major. També havia estat prohibida l'entrada als socis, a fi d'evitar, segons fou dit, que fos molestada l'atenció que el Consell dedicava als assumptes sotmesos a la seva deliberació.

A dos quarts de tres de la tarda es donà per acabada l'assemblea, sense que cap dels assistents volgués donar-ne cap referència.

INAUGURACIO D'UNES OBRES

Madrid, 6. — A dos quarts d'onze del matí el cap del Govern marxà cap al poble de Moraltarzal, a la serra del Guadarrama, on va passar l'estiu l'any passat. Ahir es celebrava la inauguració de les obres de construcció de clavegueres i portada d'aigües.

Han assistit a la cerimònia el governador civil de la provincia de Madrid, el president de la Diputació, diversos gestors provincials i alcaldes dels pobles immediats, els quals varen demanar al senyor Portela i Valladares la realització d'algunes obres que milloressin aquells indrets.

Després de la cerimònia, el senyor Portela i Valladares anà al Club Alpí del Guadarrama, on dinà. A les vuit del vespre, tornà a Madrid.

Al ministeri de la Governació va rebre, fins a dos quarts de deu, diverses visites.

AHIR, A MADRID, LES BOTIGUES VAN OBRIR

Madrid, 6. — Acordada pel comerç madrileny l'obertura dels establiments el dia d'ahir, amb motiu de la vigília de Reis, els carrers foren molt concorreguts fins a mitja nit. Hi havia per tot arreu venedors de joguines. Als establiments hi ha hagut molta concurrència de públic.

MANIFESTACIONS DEL SOTS-SECRETARI DE GOVERNACIO

Madrid, 6. — El sots-secretari de Governació manifestà, aquesta nit, als periodistes, que s'havien celebrat a Espanya diversos actes de propaganda política, i que l'únic incident que hi havia hagut havia esdevingut al poble d'Antequera, on va celebrar-se un acte de Renovació Espanyola, en el qual prenia part el senyor Moreno Herrera, que va atacar el règim i el President de la República de tal manera, que el delegat de l'autoritat es veié obligat a suspendre l'acte.

HA MORT L'IL.LUSTRE ESCRIPTOR RAMON DEL VALLE INCLAN

Santiago de Compostela, 6. — A les tres de la tarda d'ahir traspassà, al sanatori del doctor Izquierdo, l'il.lustre escriptor Ramon del Valle Inclan. En el moment de finar eren a la seva vora alguns amics i el seu fill Carles, que estudia en aquesta Universitat.

Durant la passada nit s'havia anat agreujant l'il.lustre malalt, arran d'haver-se presentat la urèmia, que no pogueren evitar els metges.

Tan prompte com fou coneguda la mort de Valle Inclan, foren moltes les persones d'aquesta localitat que s'han tarsiladat a testimoniar el condol al seu fill. També han començat a arribar telegrames d'arreu d'Espanya.

EL FILL DE JOSEP CANALEJAS PREN POSESSIO D'UN ALT CARREC

Madrid, 6. — Aquest matí amb el cerimonial de costum han pres possessió dels seus càrrecs el Director general de Duanes i també el sots-secretari.

També ha pres possessió de la Direcció general de Colònies i Marroc el fill del senyor Josep Canalejas, donant-li possessió el senyor Portela Valladares.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR PORTELA

Madrid, 6. — El cap del Govern ha dit als periodistes que ahir havien estat suspesos dos mitings per excès de paraula dels oradors i que en un d'aquests fou tallat el discurs de l'orador, suspenent-se el miting.

Després ha afegit el senyor Portela que havia estat visitat pel senyor Ortega i Gasset amb una comissió pretenint que en casos semblants, quan estava en l'ús de la paraula un orador, el miting no podia ésser suspès, devent continuar.

Els periodistes han preguntat al cap del Govern si havia donat ordre per a la detenció del diputat Moreno Antequera, detingut a Antequera.

El senyor Portela ha contestat que ignorava aquest assumpte i que si fos així seria posat tto seguit en llibertat.

RESTAURANT
CASA JOAN
ESPECIALITAT EN LA PAELLA VALENCIANA I POLLASTRE A L'AST.
Servei per a coberts i a la carta
Rambla de Sta. Mónica, 21-23
Telèf. 11692-15759. - BARCELONA

—LOCAL de 83 metres quadrats, per a llogar. — Carrer Juli Garreta, 18 (prop de l'estació de Sant Feliu).— Raó, Lorençana, 45-1.er.

FULLETÓ DE L'AUTONOMISTA — Núm. 23

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

—Adivino —murmuró Tomás—: hoy va a comer a uno de los bodegones de la calle de San Antón... Es igual.

Esperábale al criado una sorpresa, porque Jacinto entró resueltamente en la morada de don Diego de Sandoval.

—¡Tripas de Lucifer! —exclamó el sirviente—. ¿Qué significa esto? En vez de huir de mi señor, lo busca... ¡Mil rayos!... ¿Habré trabajado en balde?...

Y corrió, entró en la casa y subió con tanta prrisa que alcanzó al mancebo cuando llegaba al cuarto principal.

Se detuvieron y se miraron; pero con muy distinta expresión: con estupor por parte de Tomás, y con indiferencia, casi con desdén, por parte de Jacinto.

—¿Qué queréis? —preguntó el criado.

—Necesito ver a don Diego de Sandoval.

—¡Al señor don Diego!... Pues no es tan fácil como os parece.

—Eso es cuenta de vuestro señor y mía —replicó ásperamente Jacinto—. Avisadle, o buscaré otro criado que lo haga.

Y esto diciendo, entrábase por una antesala el galán.

—Poco a poco, señor hidalgo...

—Caballero diréis.

—Es la hora de comer, y...

—¡Vive Dios! que apuráis mi paciencia.

—Sabed que mi noble señor...

—Basta, villano —replicó Jacinto con la misma arrogancia, altivez y atrevimiento que si fuese un personaje.

—¡Oh!...

—Basta he dicho.

Dios sabe lo que Tomás hubiera hecho, pues la sangre se le subió a la cabeza; pero quiso la casualidad que acertase a pasar por allí otro criado, y el atrevido galán le dijo:

—Avisad a vuestro señor que deseo verlo.

—¿Y quién sois?

—Meneses.

No pudo Tomás contener una exclamación de sorpresa, porque no esperaba oir aquel apellido que tenía para él muchísima importancia, y más entonces por ser don Pedro de Meneses el que debía casarse con doña Inés.

Quiso prevenir a su señor, no solamente para participarle su extrañeza por aquella coincidencia, sino para que supiese que el mancebo era el mismo que había trastornado la cabeza de la joven; pero antes de que lo hiciese así, volvió el otro criado, y con muestras de profundo respeto dijo:

—Caballero, mi noble señor os espera... Venid...

Levantaba el sirvente una cortina, y entraba Jacinto en la habitación donde se encontraba don Diego, cuando éste exclamó:

—¡Mi amigo don Pedro!...

Habíase puesto en pie y abierto los brazos, y quedó inmóvil y con la mirada fija en el galán, a quien no era posible confundir con el caballero esperado.

—Os equivocáis —dijo Jacinto—, pues aunque me llamo Meneses, no soy don Pedro.

—¡Ah!...

—Perdonadme si os incomodo; pero el asunto es grave y urgente, y esta visita nos evitará mayores disgustos. No me conocéis...

—No —dijo don Diego, que no dejaba un instante de mirar la verde casaca del enamorado joven—; pero vos diréis lo que os ocurre y... En fin, señor Meneses...

—De Meneses, si a mal no lo lleváis.

—¿Acaso pertenecéis a la ilustre familia?...

—De don Pedro, vuestro amigo, y de don Alfonso a quien no conocísteis, y que está en el cielo.

—No tengo noticias...

—Es igual, porque no vengo en nombre de nadie, ni el parentesco importa para el asunto que hemos de tratar; y si de esta circunstancia hago mención, es porque me habéis preguntado.

Don Diego, que se aturdía muy fácilmente, se restregó los ojos, volvió a sentarse, y en tanto que miraba con creciente afán y disgusto la verde y raída casaca y los botones de acero, dijo:

—Sentáos y explicáos.

—Seré breve, y si no me interrumpís, os veréis muy pronto libre de mi presencia, que debe seros desagradable.

—¡Desagradable!... Si ningún mal me habéis hecho...

—Os lo han hecho las circunstancias.

—Mal principiamos, señor de Meneses, porque no entiendo una sola palabra.

—Voy a explicarme con mucha claridad.

—Os lo agradeceré.

—Antes de anoche, frente a esta casa, se acuchillaron dos caballeros, quedando el uno mortalmente herido.

—Esta es la primera noticia que tengo de suceso tan triste.

—Pues preguntadlo a vuestro criado Tomás, que salió poco tiempo después y recogió el sombrero y la espada del herido.

—¿Y cómo sabéis eso?

—Porque lo ví.

—Pues os aseguro...

—Asi como vuestro criado, metiéndose en asuntos que no le interesaban, como no fuese para intrigar, ha conseguido saber que el herido está en mi habitación ,porque cumplí el deber de auxiliarlo y...

—¿Es decir que vos sois?...

—El desdichado que ama a vuestra hija.

No es posible explicar el efecto que estas palabras produjeron en don Diego.

Pintóse en su semblante la sorpresa, la ira y el odio.

¿Y os atrevéis?...

—¡Basta! —dijo con voz ahogada por el coraje y poniéndose en pie—.

—A más de lo que imagináis —replicó friamente el mancebo—, pues aunque pobre y desvalido, me sobra corazón.

—Os habéis introducido en mi casa a medianoche.

—Es verdad.

—Habéis manchado mi honra...

—No, y mil veces no. Vuestra hija sabe hacerse respetar, y la he respetado. Si así no fuese, yo la creería indigna de mi amor.

—Oh! —exclamó don Diego, mientras sus pequeños ojos dejaban escapar centellos del fuego de su ira—. ¿Y el criminal atrevimiento de aspirar a una mujer como doña Inés de Sandoval?

—¿Por quién me tomáis para tratarme así? —replicó Jacinto, cuya frente se contrajo—. ¿No pensáis que tengo espada para castigar al que me ultraje?

—¡Y también me amenaza!...

—Don Diego, escuchadme, porque os conviene.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:
GIRONA — PREMSA, 4 i 5
Telèfons: 121 i 486 X
NÚMERO SOLT: 15 CTS.

L'AUTONOMISTA

GIRONA, DILLUNS, 6 DE GENER DEL 1936

SUBSCRIPCIONS:
Girona ciutat, 2'50 pessetes mes.
Id. comarques, 7'50 ptes. trimestre.
Vegi's la tarifa de publicitat.
NÚM. ENDARRERIT: 25 CTS.

Si vol que la seva màquina d'escriure sigui reparada amb la màxima garantia acudeixi als tallers

Underwood

MECANICS ESPECIALITZATS. — IGUALES PER ANYS; A PREUS MOLT ECONOMICS

Concessionari oficial:

AGÈNCIA TRIADÚ

Plaça Sant Francesc, 18. — Telèfon, 127. — GIRONA

¿QUÉ ES EL ELEMENTO INVISIBLE

PHILIPS?

La profunda experiencia de Philips en la construcción de receptores, el prestigio de sus Laboratorios mundialmente conocidos y sus poderosos medios de producción han permitido a Philips añadir a los componentes tangibles de cada receptor un algo invisible e impalpable que escapa a toda expresión material.

Este "Elemento invisible", simbolizado en el famoso emblema de ondas y estrellas, da a los aparatos Philips una plus-valía que es garantía de la máxima calidad.

Los receptores Philips 1936, construídos por el mayor fabricante de radio del mundo, van equipados con las famosas válvulas trascontinentales Philips, nuevo descubrimiento de los Laboratorios de investigación de Eindhoven (Holanda).

Los receptores Philips 1936 están basados en los tres distintos principios: Super-Octodo, Superinductancia y Multinductancia. Modelos para corriente alterna y para ambas corrientes, en precios que oscilan entre 495 y 1.525 pesetas. Todos ellos cubiertos por la garantía de Servicio Gratuito durante dos años y medio. Ventas al contado y a plazos.

Los receptores Philips 1936 a Multiinductancia resuelven totalmente el problema de la recepción de ondas extracortas, captándose las emisoras más lejanas y distantes con igual sensibilidad, pureza y potencia que las emisoras de onda normal y onda larga.

Nuestros Representantes Oficiales en toda España hacen demostraciones, sin compromiso, de todos y cada uno de los receptores Philips 1936.

CASA HERPU. — P. GIRBAU
Ronda Dr. Robert, 35-1.ª Telèfon 201 GIRONA

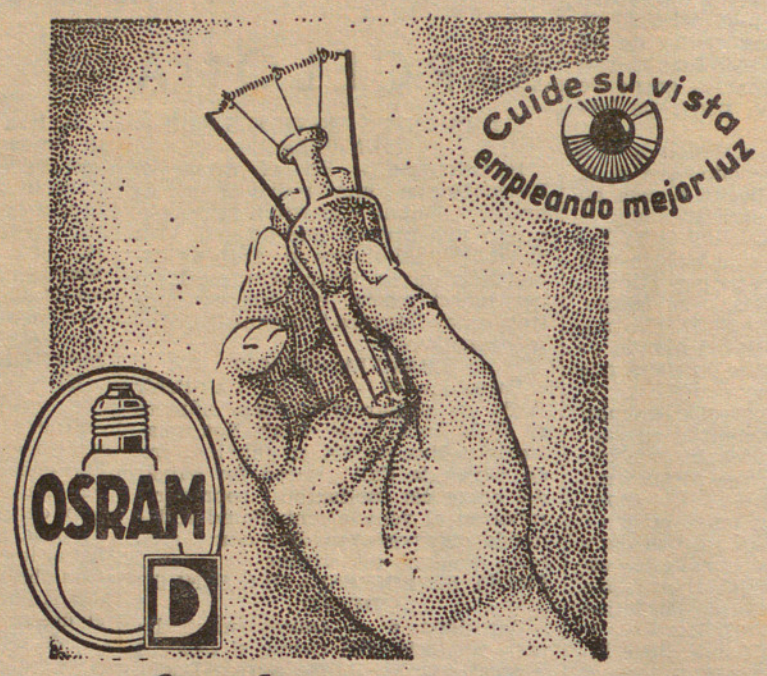

Luz efectiva en decalúmenes

juntamente con la potencia en watios de consumo, es lo que define el valor útil de la lámpara eléctrica de un promedio de 1000 horas: Cuantos menos watios consumidos por cada Decalumen de luz, tanto mejor la lámpara y tanto más barato el alumbrado. Pida por eso en adelante lámparas

OSRAM-D

con indicación de su luz en Decalúmenes y garantía de consumo exacto en watios a su voltaje de régimen.

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

de

Elisseu Jubert (malalties de les criatures. medicina interna) i Joaquím Jubert (malalties de la pell. - cirurgia infantil. - cirurgia del ossos i articulacions. - fractures).

RAIGS X

Plaça de la República, 7 prals.; telèfon, 205

GIRONA

VINS SELECTES

Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU

Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrodona

Marca registrada DIPÓSIT EXCLUSIU:

COLMADO CANADELL

Sols és llegítim el que porta el precinte amb el seu escut.
COMPTE AMB LES IMITACIONS.

Bosch Masgrau J.M.ª

METGE

TISIÓLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DEL COR I PULMONS.

CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda

Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELÈFON, 251

—SENYORA: Un bon perfum, un tractament de bellesa, a la Perfumeria Torrellas, Ciutadans 4.—Tel. 302.

—Salid.

—Mirad que por el camino de las ofensas no puede llegarse a buen fin, y tened entendido que lo que me falta de dinero, me sobra de corazón y de soberbia. Dominaos, pues...

—¿Para qué habéis venido?

—Para haceros saber dos cosas: que me desagrada que me espíen, y que debéis guardar muy cuidadosamente el secreto de mi obra de caridad con el caballero herido, porque si en mi casa llega a entrar la justicia verá la ventana, y...

—¡Dios misericordioso!...

—Por lo demás, haced cuanto os sea posible para evitar que vuestra hija y yo nos veamos; pero no intentéis cometer ningún abuso, ninguna alevosía para hacerme otra clase de mal, porque entonces ¡vive el cielo!, seré capaz de todo, y vos perderéis más que yo, por mucho que yo pierda.

La amenaza era terrible.

No había pensado don Diego que al delatar a Jacinto se hacía él mucho mal, porque pondría en peligro la reputación de doña Inés.

—Que Dios me asista —murmuró Sandoval, dejándose caer en el sillón.

—Luchemos; pero noblemente, como caballeros, como honrados, y si la fortuna os proteje, tendré paciencia y sufriré sin quejarme.

—Noblemente, sí —replicó don Diego con gran ironía—, y me amenazáis con la deshonra.

—Sólo en el caso de que realicéis el plan que habéis trazado para que me encierren en un calabozo y me acusen de asesino.

—Esta bien... Dejadme, y cuando venga a Madrid vuestro pariente...

—Mi tío y mi rival, el hermano de mi padre, y el que se presenta en mi camino como un obstáculo para mi dicha.

—Os equivocáis, pues aunque don Pedro no hubiese de casarse con mi hija, vos tampoco seríais su esposo. Si pensábais por ese camino hacer fortuna...

—Cuidado señor de Sandoval.

—¿Tenéis algo más que decirme?

—Que guardéis la espada del caballero herido, porque os la reclamará.

—Habrá que probar que es suya.

—No será menester que pruebe lo que vos sabéis.

—Os advierto que hoy mismo quedará tapiada la ventana.

—Por el lado de vuestras habitaciones; pero no por el de la mía.

—¿Y si yo me empeño en romperla, en quitarla, y...?

—No lo haréis, porque el escándolo...

—Hemos concluído.

—Y os dejo.

—Vuestro noble tío debe llegar muy pronto.

—Quizá mañana, lo sé.

—Con él os entenderéis.

Jacinto se encogió de hombros.

—Que el cielo os guarde—dijo.

Y salió.

Inmediatamente se presentó Tomás.

—¡Ay!—exclamó Sandoval, con plañidero tono—. Esto es horrible... Si supieras...

—Lo sé todo, porque como se trataba de un asunto en que he de entender, me puse a escuchar, y...

—¿Qué opinas?

—Perdonadme si os digo que habéis estado torpe, porque os dejásteis arrebatar.

—¿Y qué dices de la circunstancia de ser sobrino, nada menos que sobrino carnal de don Pedro de Meneses?

—Qué me alegro, porque no podrá hacer con su tío lo que con cualquiera otro rival.

—¿Pero será verdad semejante parentesco?

—No lo dudéis.

—Pues lo dudo.

—Don Alfonso de Meneses tuvo un hijo, según dicen algunas de las personas que lo conocieron, y éste debe ser.

—¿No era rico don Alfonso?

—Sí; pero se cuentan cosas extraordinarias de su vida, y bien pudo suceder que muriese pobre. De todas maneras, no habéis de consentir que se case con mi noble señora.

—Jamás.

—Tampoco ha de ceder su tío, y como siempre resultará que es un estorbo...

—¿Qué podemos hacer? Nuestro plan...

—Lo realizaremos.

—Imposible, porque la pícara ventana, que es un testimonio de deshonra...

—La tapiaremos hoy mismo, dejaremos que el yeso se seque...

—Pero por la habitación de ese hombre...

—La verá la justicia y todo el mundo, y verán también que no comunica con esta casa.

—No había yo pensado en eso.

—Ya es inútil que os molestéis en pedir la llave a mi señora...

—Y sería también peligroso, porque ese mancebo es tan atrevido...

—Señor, ya sabemos cuanto nos interesaba: el herido se encuentra en la habitación del galán y... ¡Vive el cielo!... Perdonadme... En fin, yo me arreglaré y aniquilaré a ese hombre: ahora lo aborrezco más que nunca, porque me ha ofendido, me ha maltratado y necesito vengarme.

Fulgor siniestro se escapó de las pupilas del criado.

Don Diego suspiró tristemente.

—Y a todo esto—dijo—, estamos sin comer, y mis fuerzas se agotan... ¡Dios nos asista!

Pocos minutos después comían.

Ni una palabra pronunciaron durante la comida, y después se retiraron a sus respectivos aposentos.

¿Había cometido Jacinto una locura?

Nos parece que sí, puesto que nada había conseguido, como no fuese hacerse más odioso para el señor de Sandoval.

También fué a comer, y luego volvió a su casa, no sabemos si para cuidar solamente del herido, o para meditar y hacer algo más que lo pusiera a cubierto del golpe que le amenazaba.

CAPITULO XII

PRECAUCIONES Y PREPARATIVOS

Tres días pasaron.

La calma era completa en la morada de don Diego de Sandoval.

Este no había vuelto a cruzar con su hija más palabras que las de absoluta necesidad. En la situación en que se encontraban era forzoso que ambos se encerrasen en la más absoluta reserva, pues las discusiones eran inútiles cuando estaban resueltos a no cambiar de conducta, cuando ninguno de ellos había de ceder.

La lucha había principiado, lucha sorda y tenaz, y bien pronto la aparente calma se interrumpiría con los rugidos de la borrasca espantosa que debía desencadenarse.

Sufría horriblemente doña Inés; pero no se entregaba a los transportes del dolor, ni siquiera se veían en su rostro las señales del llanto.

Con la más fría indiferencia había visto tapiar la ventana y blanquear todo el aposento para que en un solo sitio no quedasen señales de reciente obra. Todo lo más que hizo la joven fué sonreir con amarga ironía.

No olvidó el señor de Sandoval ninguna precaución, porque todas eran pocas tratándose de un hombre como Jacinto y de una hija que, olvidando todo respeto y aun el temor a Dios,